

İyi İnsan Olmada Komşuluk Faktörü

Hasan Pir

Sosyal dayanışma ve yardımlaşma bakımından insanın ailesinden sonra en yakın çevresi komşularıdır.

Türk kültüründe komşuluğun özel bir yeri vardır. **“Ev alma komşu al”** atasözü bu önemin en güzel ifadesidir.

Günümüzde ise komşuluk modern çağın en önemli yitiği haline gelmiştir.

Birçok köyü içine alan gökdelenleri, çok katlı binaları ve katlamalı olarak artan nüfuslarına rağmen bugün kentlerimizde insanımız yalnızdır, insanımız komşusuzdur...

İkamet ettikleri apartmanlarda yıllarca aynı mekânları paylaştıkları halde birbirine merhaba demeyen, birbirini tanımayan o kadar çok insanımız var ki... Duvarları komşu ama kendileri birbirlerinden belki de yıllarca mesafelik uzaklarda yaşayan kent insanı için komşuluğun yeniden tesis edilmesi çok zaruri bir ihtiyaç olmuştur.

Her konuda olduğu gibi **“komşuluk”** konusunda da en büyük referans kaynağımız Allah'ın kitabı Kur'an-ı Kerim ve Peygamberimiz Hz. Muhammed'in Hadis-i Şerifleri olmalıdır.

Allah (c.c.) Kur'an-ı Kerim Nisa Suresi 36. Ayette şöyle buyurmaktadır: **“Allah'a ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi ortak koşmayın. Ana-babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, yakın komşuya, uzak komşuya, yakın arkadaşına, yolcuya, ellerinizin altında bulunanlara (köle, cariye, hizmetçi ve benzerlerine) iyi davranın; Allah kendini beğenen ve daima böbürlenip duran kimseyi sevmez.”**

Peygamberimiz Hazreti Muhammed (s.a.v.) de şöyle buyurmaktadır: **“Cebraail bana komşu hakkına saygı göstermeyi o kadar çok tavsiye etti ki komşunun komşuya mirasçı kılınacağını zannettim.”** (Buhârî)

Allah Resulüne bazen sahabe efendilerimizden biri gelir ve Ey Allah'ın Resulü; bana öyle bir amel göster ki, onu yaptığım zaman cennete gireyim? Derdi.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de gelen kimsenin durumunu göz önüne alarak ona bir şey emrederdi. Ebu Hureyre (r.a.)'den rivayet edildiğine göre yine bir defa sahabe efendilerimizden biri Peygamber Efendimize gelmiş ve aynı talepte bulunmuştu. Peygamber Efendimiz de kendisine kısaca: **“İyi ol”** buyurmuştu.

Sahabe efendimiz: **“Ya Resulallah, iyi olduğumu nasıl bileceğim?”** Deyince, Efendimiz şu cevabı vermiştir: **“Komşularına sor; eğer onlar senin iyi olduğunu söylerlerse, sen iyi bir kimsesin, yok, eğer kötü olduğunu söylerlerse o zaman sen kötü bir kimsesin, demektir.”** (Aclûnî, Keşfü'l-Hafâ)

Günümüzde komşuluğun ilk adımı sitelere, apartmanlara giriş çıkışta komşularımızla selamlaşmaktır. Tanımasak da tanışmasak da karşılaştığımız komşularımıza **“selamünaleyküm”** dememizle komşuluk diyalogunu hemen başlatmış oluruz. Hem dinî bir görevi yerine getirmiş oluruz hem de komşularımızla bu sayede ilk köprüyü kurmuş oluruz.

Üniversitelerin bütün illerimize yaygınlaşmasıyla başlayan süreçte komşuluk daha da önemli bir hal almıştır.

Biz, millet olarak birbirimize yardımcı olursak ayakta kalırız. Mahallemizde, sitemizde, apartmanımızda kiracı olarak kalan öğrenci kardeşlerimizi de mutlaka komşuluk dairemizin içine almamız gerekir. Onlarla bir selam ve bir kelamla tanışıp komşu olduğumuzu bildirmemiz gerekir. Bu davranışımız hem o gençlere sahibiyet mesajı ve morali olacak, hem de **“beni komşularım tanıyor, onun için daha disiplinli bir hayatım olmalı, komşularıma mahcup olmamalıyım”** düşüncesini getirecek ve geliştirecektir.

Komşuluk müessesesinin varlığının devam etmesi için elimizden geleni yapmak zorundayız. Komşuluk diyalogunda ilk adımı atan da her zaman biz olmalıyız.

Güzel günler dileğiyle.